

[Stats- og udenrigsministeren.]

er regeringens svartale, som hermed er givet. Jeg har fået det naturlige opdrag, om jeg så må sige, at tale på hele regeringens vegne, og det vil jeg meget håbe man også i oppositionens kredse vil synes er en god løsning.

Jeg udtaler min store tilfredshed med det stilfærdige oplæg til vinterens politiske arbejde og gentager regeringens forsikringer om at ville tilstræbe det bedst mulige samarbejde her i tinget. Jeg ser gode antydninger af oppositionens indstilling hertil i dens indlæg i går i det høje ting.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 10³⁵.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Erik Eriksen: Den højtærede statsminister gjorde en bemærkning om, at han talte på hele trekantregeringens vegne; det var vel ikke ordene, men i hvert fald meningen. Bemærkningen var i og for sig overflødig, for efterhånden som talen skred frem, indebar den mange vidnesbyrd om, at det var rigtigt. Det var nemlig den tale, som den højtærede handelsminister havde holdt, hvis han skulle have uddybet de synspunkter fra hans side, som jeg tillod mig at fremdrage i går. Der var heller ikke svar på de spørgsmål, der stilledes, og som interesserede, om, hvad åbningstalen egentlig indeholdt; det er altså noget, der må vente, til forslagene efterhånden fremkommer.

Den højtærede statsminister glædede sig, som han sagde, over oppositionens tone og mente, at den havde forbindelse med åbningstalens form og indhold. Nu havde jeg jo netop kritiseret åbningstalens mangel på indhold, og når dette savnes, må man, som Berlingske Tidende i dag rigtigt peger på, udsætte kampen, til vi står over for de konkrete forslag.

Den højtærede statsminister sagde videre, at nu burde vi koncentrere os om det, der samler, fremfor om det, der måske kan skille partierne. Det er egentlig en typisk udtalelse af den højtærede statsminister i en situation som netop denne. Jeg må indrømme, at jeg ville have været mere tilfreds med den, hvis den f. eks. var fremsat i sommer, da vi behandlede lovforslaget om tvangslån. Da blev der mod oppositionens og mod det samlede erhvervslivs protest vedtaget en lovgivning, der fra alle sider blev stemplet som yderst skadelig. Jeg synes derfor, at på en sådan baggrund er det en lille smule billigt nu at tale om det, der samler. En sådan udtalelse har unægtelig sin største interesse ved at blive bedømt netop på det tidspunkt, da den fremsættes.

Jeg vil i øvrigt sige til den højtærede statsminister, at jeg har ikke talt om regeringens hastige sammenbrud; det har jeg aldrig gjort. Så sent som i går kaldte jeg den oven i købet sammenlænket. Jeg savner forudsætninger for at bedømme disse lænkers styrke.

Den højtærede statsminister talte i samme forbindelse om samarbejdet mellem venstre og det konservative folkeparti. På den givne foranledning vil jeg gerne understrege, at der er en vis forskel på det samarbejde, venstre og det konservative folkeparti står i, og det samarbejde, der præsteres af de tre regeringspartier imellem. For venstre og det konservative folkeparti er der, som det ærede medlem hr. Aksel Møller i går fremhævede, tale om en principiel enighed om dette, at vi har fælles grundsyn på store og skelsættende spørgsmål. Tør jeg gå ud fra, at det samme er tilfældet af de tre regeringspartier imellem? Skal jeg tro retsforbundets ledere, så har regeringen og dens tre partier i virkeligheden kun grundskylden at være helt fælles om, og efter hvad man har hørt om bedømmelsen af grundskylden også fra regeringsside, tør jeg måske gå ud fra, at det trods alt ikke er noget dybere liggende, der her danner grundlaget. Her vil jeg altså mene at der er en væsentlig forskel på samarbejdet mellem venstre og det konservative folkeparti og samarbejdet mellem regeringspartierne imellem, men det skal jeg i øvrigt lade ligge.